

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA.

GLAVA VOJNE TAIFA

u ševalu (desetom mjesecu u godini po arapskom nazivu mjeseci - u ševalu) osme godine (nakon Hidžre).

(A Taif je znamenit i velik grad, varoš istočno od Meke, i u njemu je bilo nastanjeno pleme Sekif, i taj grad je bio poznat po grožđu i palmama.)

Rekao je njega (tj. to da je ta vojna bila u ševalu osme godine - to je rekao) Musa, sin 'Ukbeta.

PRIČAO NAM JE Humejdija, čuo je Sufjana, pričao nam je Hišam od svoga oca, od Zejnebe, kćeri Ebu Selemeta, od njezine majke Umu Selemete (Umu Seleme):

Unišao je meni Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, a kod mene je (jedan) žensko (čovjek koji se ponaša, savija i previja kao žensko, ženstveno), pa sam čula njega (toga žensku, ženstvenoga da) govori Abdullahu, sinu Umejeta:

"O Abdullahe! Da li si vidio (tj. mislio - a to će reći: Šta misliš) ako je osvojio (tj. ako osvoji) Allah vama Taif sutra, pa na tebe je (da se uhvatiš) za kćer Gajlana (tj. pa drži kćer Gajlanovu), pa (tj. jer) zaista ona ide naprijed sa četiri, a ide nazad sa osam."

(Veli se da je mislio na zavojke, prevojke na stomaku od debljine.)

Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Neka ne ulaze nipošto ovi (ovakvi ljudi) vama (ženama)."

Rekao je Ibnu Ujejneta: A rekao je Ibnu Džurejdž: Žensko (taj, tj. taj koji se ponaša kao žensko imao) je (ime) Hitun (Hit).

PRIČAO NAM JE Mahmud, pričao nam je Ebu Usamete od Hišama za ovo, i povećao (dodao) je:

..... a on je opkoljivač (a on je opkolio, blokirao grad) Taifa tada.

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan od Amra, od Ebu Abasa (Ebul-Abasa), (poznatoga) slijepoga pjesnika, od Abdullaha, sina Amra, rekao je:

Pošto je opkolio (blokirao) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, Taif, pa nije postigao od njih (nijednu) stvar (ništa), rekao je:

"Zaista mi (smo) vraćaći (tj. mi se vraćamo nazad), ako je htio Allah (ako Allah dadne, htjedne)." Pa je bilo teško njima, i rekli su: "Odlazimo, i nećemo osvojiti njega." A rekao je jednom (jedanput): "Vraćamo se." Pa je rekao: "Poranite na borbu (sutra protiv Taifa)." Pa su poranili (tj. počeli su rano izjutra u borbu), pa je pogodilo njih (tj. drugove Muhameda a.s.) ranjavanje (u borbi veliko). Pa je rekao: "Zaista mi smo vraćaći sutra, ako je htio Allah." Pa je začudilo (ili: zadivilo to) njih. Pa se je nasmijao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio. A

rekao je Sufjan jedanput: Pa se nasmiješio. Rekao je: Rekao je Humejdija: Pričao nam je Sufjan (ovu) vijest, cijelu nju.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Bešara, pričao nam je Gunder, pričao nam je Šubete od Asima, rekao je: čuo sam Ebu Usmana, rekao je: čuo sam Sada (Sa'da) - a on je prvi ko (koji) se je bacio sa strijelom u putu Allaha - i (čuo sam) Ebu Bekreta - a bio se prebacio preko bedema zamka (tvrđave) Taifa u (među, tj. sa nekim) ljudima, pa je došao k Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio - pa su rekla njih dvojica (Sad i Ebu Bekrete):

Čuli smo Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Ko se je pripisivao ka (nekome drugom) osim svoga oca, a on zna (tj. svjesno), pa raj je njemu zabranjen." A rekao je Hišam: A izvijestio nas je Mamer od Asima, od Ebul-Alijeta, ili Ebu Usmana Nehdije, rekao je: čuo sam Sada i Ebu Bekreta od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio. Rekao je Asim: Rekao sam:

"Zaista već su bili (bila) prisutni (prisutna) kod tebe dva čovjeka (ili: već su svjedočila kod tebe dva čovjeka), dosta ti je za njih dvojicu (tj. takvi su vrijedni da su ti dosta njih dvojica)." Rekao je (Asimov sagovornik: Ebul-Alijete, ili Ebu Usman Nehdija): "Da. Što se tiče jednoga (od) njih dvojice, pa (on) je prvi ko je bacio strijelu (bacio se strijelom) u putu Allaha. A što se tiče drugoga, pa sišao je k Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, treći (od) dvadeset i tri (čovjeka) iz Taifa (tj. sišao je, i prišao je Muhamedu a.s. kao jedan od dvadeset i tri čovjeka, jedan od dvadeset i trojice ljudi, iz Taifa koji su prvi primili Islam, i izvukli se tako što su se popeli na bedem zamka, tvrđave taifske, i spustili su se niza zid i došli muslimanima)."

(Ovdje je spomenut samo broj tih ljudi, a u prethodnom hadisu je opisano kako su, odnosno kako je Ebu Bekrete sa tim ljudima izašao i prišao Muhamedu a.s. To je opisano sa izrazom "ve kane tesevvere hisnet-Taifi: a bio se je prebacio preko bedema zamka-tvrđave - Taifa....". Sur je bedem, zid oko tvrđave, pa od toga je nastao glagol "tesevvere": popeti se na zid, na bedem, pa se onda spustiti niza zid, niz bedem. "Hisnun" je zamak, tvrđava. Taj tekst se mogao prevesti i ovako: a bio se je popeo (na) zamak (tvrđavu) Taifa (spustivši se niz njezin bedem).....)

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Ala-a, pričao nam je Ebu Usamete od Burejda, sina Abdullaha, od Ebu Burdeta, od Ebu Musa-a, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Bio sam kod Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, a on je odsjedač u Džiranetu (u Džirani) između Meke i Medine (između Meke i Taifa), i sa njim je Bilal. Pa je došao Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, (jedan) Beduin, pa je rekao (taj Beduin):

"Zar nećeš (Da li ćeš) ispuniti (izvršiti) meni (ono) šta (što) si obećao meni?" Pa je rekao njemu: "Veseli se (Primi veselu vijest! Blago Tebi)!" Pa je rekao: "Već si umnožio na mene od (govora riječi) "Veseli se!" (tj. "Mnogo mi je, Dosta mi je toga tvoga "Veseli se!")". Pa se okrenuo (Muhamed a.s.) na Ebu Musa-a i Bilala kao lika srditoga (čovjeka) pa je rekao:

"Odbio je (moju) veselu vijest (on), pa primite vas dvojica (nju), vas dvojica." Rekla su njih dvojica: "Primili smo (tj. Primamo mi)." Zatim je pozvao za (jednu, neku) čašu, u njoj je (neka) voda, pa je prao (oprao) svoje dvije ruke i svoje lice u njoj, i poprskao je (iz usta, štrcnuo je iz usta vode) u nju, zatim je rekao: "Pijte vas dvojica iz nje, i izručite (polijte) izlijte) vas dvojica na lica vas dvojice i na prsa vas dvojice (na svoja lica i prsa od te vode), i

veselite se vas dvojica (tj. primite veselu vijest vas dvojica)!" Pa je uzeo (tu) čašu. Pa su (to) učinila njih dvojica. Pa je dozvala Umu Selemeta (Umu Selema) iza (svoga) zastora da (tj. to jest): "Ostavite ostatak (pretek) vas dvojica za majku vas dvojice (svojoj majci, tj. meni - Umu Selemi)." Pa su ostavila ostatak njih dvojica za nju (njoj) od nje (od te vode jednu) skupinu (tj. količinu).

("Fadlun" znači i pretek, preostatak - pa od toga je i glagol "efdale": ostavio je ostatak, pretek. Obje te riječi imaju i druga značenja.)

PRIČAO NAM JE Jakub, od Ibrahima, pričao nam je Ismail, pričao nam je Ibnu Džurejdž: izvijestio me je Ata' da je Safvan, sin Ja'la-a sina Umejeta, izvijestio njega da Ja'la govoraše:

"Da je meni (da) vidim poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, kada se spušta na njega (tj. njemu objava, kada mu se objavljuje neka objava od Uzvišenoga Allaha)!" Rekao je: Pa dok je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, u Džiranetu (u Džirani), i na njemu je (neka) odjeća, već se je zasjenjivao (napravljen je njemu hlad) s njom, s njime su u njoj (tj. pod tom odjećom su sa njim neki) ljudi od njegovih drugova, kadli je došao (kadli dođe) njemu jedan (Beduin), na njemu je (neka) odežda (kabanica sa širokim rukavima), uprljan (zamazan, tj. namazan) sa (nekim) mirisom, pa je rekao:

"O poslaniče Allaha! Kako vidiš (tj. Kako misliš, šta misliš) o (jednome) čovjeku (što) se je hodočasnički obukao za umru u (jednoj) odeždi poslije što (nakon što) se je uprljao (namazao) sa (svojim) mirisom?" Pa je dao znak Umer ka Ja'la-u sa svojom rukom da (to jest): "Dođi!" Pa je došao Ja'la, pa je uvukao svoju glavu, pa kada li je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, mnogo pocrveniloga lica, hrči takođe (jedan) čas, zatim se je otklonilo od njega (to teško stanje), pa je rekao:

"Gdje je (onaj) koji pita mene o umri maloprije?" Pa se tražio (taj) čovjek (Pa su tražili toga čovjeka), pa se je doveo on, pa je rekao: "Što se tiče mirisa koji je s tobom (koji je na tebi), pa operi ga tri puta. A što se tiče odežde, pa skini nju, zatim pravi (čini) u svojoj umri kao što praviš (činiš) u svome hodočašću.

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Vuhejb, pričao nam je Amr, sin Jahja-a, od 'Abada, sina Temima, od Abdullaha, sina Zejda sina Asima, rekao je:

Pošto je zaplijenio (tj. plijen ratni dao) Allah Svome poslaniku, pomilovao ga Allah i spasio, (na) dan Hunejna, razdijelio je u (među izvjesne svoje) ljude u (među one što) su spojena njihova srca (tj. što su sastavljeni, učvršćivani u vjeri Islamu koji su skoro bili), a nije dao Pomagačima (nijednu) stvar (ništa). Pa kao da su oni našli (tj. rasrdili se) pošto nije pogodilo njih (ono) što je pogodilo (te) ljude (pošto nisu dobili kao oni što su dobili). Pa je govorio (predikovao) njima, pa je rekao:

"O družino Pomagača! Zar nisam našao vas zalutale, pa je naputio vas Allah sa mnom (preko mene, posredstvom mene), i bili ste rastavljeni (zavađeni), pa je složio vas (dao da budete složni) Allah sa mnom (preko mene), i (bili ste) siromašni, pa je obogatio vas Allah sa mnom (preko mene)?" Kada god je rekao (spomenuo tu neku) stvar, rekli su (rekli bi oni): "Allah i Njegov poslanik su dobročinstveniji (bolji od svakoga)." Reкао je: "Šta sprječava vas da odgovorite poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (tj. da budete zadovoljni sa onim kako on postupi)?" Reкао je: Kad god je rekao (neku) stvar (nešto), rekli su (rekli bi): "Allah i Njegov poslanik su dobročinstveniji." Reкао je: "Da ste htjeli, rekli bi ste: "Došao si

nama tako i tako." Zar nećete biti zadovoljni da odvedu (ti) ljudi (tu) ovcu i (tu) devu (dobijenu kao dio ratnoga plijena), a (da vi) odvedete Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, ka vašim (svojim) boravištima (stanovima)? Da nije Selidbe (Iseljenja), zaista bih bio (jedan, neki) čovjek od Pomagača. I da su se (ti) ljudi uputili (nekoj) dolini, ili uzbrdici (klancu), zaista bih se uputio dolini Pomagača (dolinom) njihovom bih putovao) i njihovoj uzbrdici (klancu). Pomagači su odjeća (do tijela), a (ti) ljudi su odjeća (po onoj, preko one do tijela). Zaista vi ćete susresti poslije mene (veliku jednu) sebičnost (tj. zapostavljanje vas od onih koji nisu zaslužni za Islam kao vi), pa strpite se dok susretnete mene na bunaru (bazenu mome od vode za piće na Sudnjem danu)."

PRIČAO MI JE Abdullah, sin Muhameda, pričao nam je Hišam, izvijestio nas je Mamer od Zuhrije, izvijestio me je Enes, sin Malika, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Rekli su (neki) ljudi od Pomagača kada je zaplijenio Allah Svome poslaniku, pomilovao ga Allah i spasio, (ono) što je zaplijenio od imanja Hevazina, pa je počeo Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (da) daje (nekim) ljudima (toga plijena po) stotinu od deva - pa su rekli (ti neki Pomagači):

"Oprostio Allah Svome poslaniku, pomilovao ga Allah i spasio! Daje Kurejševićima, a ostavlja nas, a naše sablje kapaju (kaplju) od njihovih krvi (a sa naših sabalja još kaplje krv njihova, jer su tek skoro postali muslimani, a do juče smo protiv njih ratovali)." Rekao je Enes: Pa se pričalo poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, za (taj) njihov govor. Pa je poslao k Pomagačima (poslao je nekoga da ih dovede, da dođu), pa je sakupio njih u (jednu) kupolu (tj. šator) od kože, i nije pozvao sa njima (nikoga drugoga) osim njih. Pa pošto su se sakupili, ustao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Šta je (to nekakvo) pričanje (Kakvo je to pričanje koje) je doprlo meni od vas?" Pa su rekli razumni (tj. pravnici od) Pomagača: "Što se tiče naših poglavica (glavara, glavnih zapovjednika), o poslaniče Allaha, pa nisu rekli (nijednu) stvar (ništa). A što se tiče (nekih) ljudi od nas (koji su takvi da) su novi njihovi zubi (mlade njihove godine, tj. koji su mladi, skorašnji), pa rekli su: "Oprostio Allah Svome poslaniku, pomilovao ga Allah i spasio! Daje Kurejševićima, a ostavlja nas, a naše sablje kapaju od njihovih krvi." Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Pa zaista ja dajem (nekim) ljudima (koji) su novoga (mladoga, tj. skorašnjega) vremena sa bezvjerstvom (bili povezani, tj. koji su doskora bili bezvjernici da) složim (sjedinin sebi, nama svima) njih. Zar se ne zadovoljavate da odvedu (ti) ljudi (ta) imanja, a (da vi) odvedete Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, k vašim (ka svojim) obitavalištima (stanovima, kućama). Pa tako mi Allaha zaista (ono) što se obrćete (okrećete, vraćate vi kućama) s njime, bolje je od (onoga) što se obrću (oni kućama) s njime (tj. bolje je od onoga sa čime se oni vraćaju kućama)." Rekli su: "O poslaniče Allaha! Već su bili zadovoljni (Već smo se zadovoljili)." Pa je rekao njima Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Naći ćete žestoku (jaku) sebičnost, pa strpite se dok susretnete Allaha i Njegovoga poslanika, pomilovao ga Allah i spasio, (na Sudnjem danu). Pa zaista ja sam na bunaru (bazenu svome za vodu za piće na Sudnjem danu)." Rekao je Enes: Pa nisu se strpili.

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Harba, pričao nam je Šubete od Ebu Tejaha, od Enesa, rekao je:

Pošto je bio dan osvojenja (oslobođenja) Meke, razdijelio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (neke) ratne plijenove među Kurejševiče, pa su se rasrdili Pomagači. Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zar se ne zadovoljavate da odvedu (odnesu ovi) ljudi ovozemnost, a (da vi) odvedete (odnesete) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (svojim kućama, u svoj kraj)?" Rekli su: "Da." Rekao je: "Da su se uputili (putovali ovi) ljudi (nekom) dolinom, ili (nekom) uzbrdicom (klancem), zaista bih se uputio dolinom Pomagača, ili njihovom uzbrdicom (njegovim klancem)."

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Ezher od Ibnu Avna, obavijestio nas je Hišam, sin Zejda sina Enesa, od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Pošto je bio dan Hunejna, susreo se je Hevazin, a sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, (bilo) je deset hiljada (boraca) i pušćenici, pušćenika (oni koji su za vrijeme borbe za oslobođenje Meke bili pohvatani, pa su pušteni na slobodu bez davanja otkupa, pa su se odmah pridružili muslimanskoj vojsci, a veli se da ih je bilo oko dvije hiljade), pa su pošli nazad (da bježe mnogi od njih pri sukobu sa borcima plemena Hevazin). Rekao je (Muhamed a.s.):

"O družino Pomagača!" Rekli su: "Dvoodazov tebi, o poslaniče Allaha! I dvije sreće tebi! Dvoodazov tebi! Mi smo pred tobom!" Pa je sišao (sjahao, odjahao) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Ja sam rob (sluga) Allaha i Njegov poslanik." Pa su se porazili (najzad Hevazinovi) idolopoklonici. Pa je dao (Muhamed a.s. od ratnoga plijena onim) pušćenicima i Iseljenicima (Muhadžirima), a nije dao Pomagačima (Ensarijama, nijednu) stvar (ništa). Pa su rekli (neke prigovore). Pa je pozvao njih, pa je uveo njih u (jednu) kupolu (tj. u šator), pa je rekao:

"Zar se ne zadovoljavate da odvedu (ti) ljudi (tu) ovcu i (tu) devu (te ovce i te deve), a (da vi) odvedete poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (sa sobom)?" Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio: "Da su se uputili (ovi) ljudi (nekom) dolinom, a uputili se Pomagači (nekom) uzbrdicom, zaista bih sebi odabrao uzbrdicu (klanac) Pomagača."

("Ši'bun" znači put u brdo, uz brdo, put preko brda.)

PRIČAO MI JE Muhamed, sin Bešara, pričao nam je Gunder, pričao nam je Šubete, rekao je: čuo sam Katadeta (da priča) od Enesa, sina Malika, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Sakupio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (neke) ljude od Pomagača, pa je rekao:

"Zaista Kurejševiči su novoga (mladoga, tj. skorašnjega) vremena (bili povezani) sa predislamljem (sa paganstvom) i nesrećom (udesom koji su pretrpili, kojeg su pretrpili kada smo vodili mi borbu protiv njih za oslobođenje Meke), i zaista ja sam htio da napravim razbijenu kost njima (tj. da zaliječim njima rane) i složim njih (sa nama). Zar se ne zadovoljavate da se (ti) ljudi vraćaju sa ovozemnošću (ovozemaljskim dobrima, vrijednostima), a (vi da) se vraćate sa poslanikom Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, ka

vašim (svojim) kućama?" Rekli su: "Da." Reкао je: "Da su se uputili, krenuli (ti) ljudi (nekom) dolinom, a Pomagači se uputili (krenuli, putovali, išli, pošli nekom) uzbrdicom, zaista bih se uputio (krenuo) dolinom Pomagača, ili uzbrdicom Pomagača."

PRIČAO NAM JE Kabisate, pričao nam je Sufjan od Aameša, od Ebu Vaila, od Abdullaha (Mesudovoga), rekao je:

Pošto je razdijelio Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, diobu (djelidbu plijena) Hunejna, rekao je (jedan) čovjek od Pomagača:

"Nije htio s njom (sa ovom diobom) lice Allaha." Pa sam došao Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa sam izvijestio njega (o tome). Pa se je promijenilo njegovo lice, zatim je rekao:

"Milost Allaha na Musa-a (Božija milost Musa-u - Mojsiju)! Zaista uznemirivao se je već (uznemiravao se je već, tj. već je uznemirivan, vrijeđan) sa većim (uznemirivanjem) od ovoga, pa se je strpio."

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, pričao nam je Džerir od Mansura, od Ebu Vaila, od Abdullaha (Mesudovoga), bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Pošto je bio dan Hunejna, odabrao je (osobito, naročito, tj. promaknuo je prilikom dijeljenja plijena) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (neke) ljude. Dao je Akre-u stotinu (komada deva) od (tih zaplijenjenih) deva. I dao je 'Ujejnetu slično tome. I dao je ljudima (nekima još). Pa je rekao (neki) čovjek:

"Nije se htjelo sa ovom diobom lice Allaha." Pa sam rekao: "Zaista ću izvijestiti svakako Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio (o ovome što je rekao taj čovjek)." Reкао je:

"Pomilovao Allah Musa-a! Već se uznemirivao sa većim (uznemirivanjem-uznemiravanjem) od ovoga, pa se strpio (pa je bio strpljiv)."

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Bešara, pričao nam je Muaz, sin Muaza, pričao nam je Ibnu Avn od Hišama, sina Zejda sina Enesa sina Malika, od Enesa, sina Malika, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Pošto je bio dan Hunejna, okrenula su se (prema, tj. protiv muslimana plemena) Hevazin, i Gatafan i (druga) osim njih (osim tih plemena) sa svojom marvom (stokom) i svojim potomstvima. A sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, (bilo) je deset hiljada (boraca koji su krenuli s njim iz Medine) i od pušćenika (na slobodu puštenih zarobljenika poslije oslobođenja Meke), pa su pošli nazad (tj. pa su bili pobjegli) od njega, čak je (bio) ostao sam on. Pa je dozivao (tj. povikao) tada dva dozivanja (dvaput je zvao, pozvao, povikao), (i) nije pomiješao između njih dvaju (ništa drugo). Obazreo se na svoju desnu (stranu), pa je rekao:

"O družino Pomagača!" Rekli su: "Dvoodazov tebi, o poslaniče Allaha! Veseli se, mi smo s tobom!" Zatim se obazreo na svoju lijevu (stranu), pa je rekao: "O družino Pomagača!" Rekli su: "Dvoodazov tebi, o poslaniče Allaha! Veseli se, mi smo s tobom!" A on je na (jednoj) bijeloj mazgi. Pa je sišao, pa je rekao:

"Ja sam rob Allaha, i Njegov poslanik." Pa su se porazili (svi ti) idolopoklonici. Pa je pogodio (tj. zaplijenio) tada mnogobrojne (ratne) plijenove. Pa je razdijelio u (među) Iseljenike i (te) puštenike, a nije dao (tim) Pomagačima stvar (nijednu, ništa). Pa su rekli (ti) Pomagači:

"Kada je bila žestoka (situacija, okolnost, tj. muka, teško stanje), pa mi se zovemo (pozivamo, onda nas zovu), (a taj ratni) plijen daje se (nekome drugome) osim nas." Pa je doprlo njemu to. Pa je skupio njih u (jednu) kupolu, pa je rekao:

"O družino Pomagača! Šta je pričanje (Kakav je to razgovor koji) je dopro (došao) meni od vas?" Pa su šutjeli. Pa je rekao: "O družino Pomagača! Zar se ne zadovoljavate da odvedu (ovi) ljudi ovozemnost (ovozemaljske vrijednosti, imovine), a (da vi) odvedete poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) pritisnete (stisnete) njega ka vašim (svojim) kućama (tj. da ga zgrabite i potjerate sebi ne dajući ga nikome drugome, da ga vi samovlasno obuhvatite i imate ga samo vi)?" Rekli su: "Da." Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Da su se uputili (ti) ljudi (nekom) dolinom, a (da su) se uputili Pomagači (nekom) uzbrdicom (klancem), zaista bih uzeo (odlučio bi se za) uzbrdicu Pomagača."

Pa je rekao Hišam: "O Ebu Hamzete! I ti si (bio) prisutan tome." Rekao je: "A gdje (da) odsustvujem od njega?!"

GLAVA

čete (vojne grupe, skupine do četiri stotine ljudi najviše) koja je prema Nedždu (bila upućena, poslana).

PRIČAO NAM JE Ebu Numan, pričao nam je Hamad, pričao nam je Ejub od Nafi-a, od Ibnu Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Poslao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (jednu) četvu prema Nedždu, pa sam bio u njoj. Pa su doprli naši udjeli dvanaest deva (po osobi), i dao se je višak nama po deva (svakome), pa smo se vratili sa (po) trinaest deva (svaki).

GLAVA

slanja (odašiljanja) Vjerovijesnika (Vjerovijesnikovoga), pomilovao ga Allah i spasio, Halida, sina Velida, ka Džezimetovićima (Džezimovićima).

PRIČAO NAM JE Mahmud, pričao nam je Abdurezak, izvijestio nas je Mamer. - H - A pričao mi je Nuajm, izvijestio nas je Abdullah, izvijestio nas je Mamer od Zuhrije, od Salima, od njegovoga oca, rekao je:

Poslao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, Halida, sina Velida, ka Džezimetovićima, pa je pozivao njih ka Islamu (u Islam). Pa nisu učinili lijepo (tj. nisu se izrazili lijepo na jasan i izričit način) da govore (da reknu): Primili smo Islam (Primamo Islam). Pa su počeli (da) govore:

"Prevjerili smo se, prevjerili smo se."

(To jest: "Izlazimo iz jedne vjere u drugu vjeru. Prelazimo u drugu vjeru.")

Pa je počeo Halid (da) ubija od njih (neke) i (da) zarobljava (da ih uzima kao roblje, zarobljenike). I dao je ka svakome čovjeku od nas njegovoga zarobljenika (tj. da ima po svoga zarobljenika). Te kada je bio dan (jedan, tj. Te jednoga dana), zapovjedio je Halid da ubije svaki čovjek od nas svoga zarobljenika. Pa sam rekao:

"Tako mi Allaha neću ubiti svoga zarobljenika, i neće ubiti (nijedan) čovjek od mojih drugova svoga zarobljenika (prije časa) dok smo stigli (dok ne stignemo, dok dođemo) Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio." Pa smo spomenuli njega (ovaj slučaj) njemu (Muhamedu a.s.). Pa je podigao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, svoju ruku, pa je rekao:

"Moj Bože! Zaista ja se čistim (tj. izvinjavam, izjavljujem da sam neumiješan) k Tebi (tj. odričem se pred Tobom) od (onoga) što je napravio Halid." Dva puta (je to rekao Muhamed a.s.).

GLAVA

čete Abdullaha, sina Huzafeta, Sehmije i Alkameta, sina Mudžeziza, Mudlidžije.

A rekne se: Zaista ona je četa Pomagača. (To jest: Ta četa je četa Pomagača.)

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Abdulvahid, pričao nam je Aameš, pričao mi je Sad, sin Ubejdeta, od Ebu Abdurahmana, od Alije, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Poslao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (jednu) četvu, pa je učinio namjesnikom (tj. zapovjednikom) nad njom (tom četom jednoga) čovjeka od Pomagača, i zapovjedio je njima da se pokoravaju (oni) njemu. Pa se je rasrdio (ražljutio, razljutio, naljutio), pa je rekao:

"Zar nije (bilo tako da) je zapovjedio vama Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, da se pokoravate meni?" Rekli su: "Da." Rekao je: "Pa sakupite mi drva." Pa su sakupili. Pa je rekao: "Naložite (Potpalite) vatru." Pa su naložili nju. Pa je rekao: "Unidite (Skačite u) nju." Pa su pomislili (razmišljali su, tj. pomišljali su da to učine, učinu; ili: Pa su bili zabrinuti šta da rade). I počeo je neki (od) njih (da) zadržava nekoga (da ne ide u vatru tu), i (da neki još i ovo da) govore: "Pobjegli smo ka Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, od Vatre." Pa su neprestano bili (tako u raspravljanju) dok se je ugasila (utrnula ta) vatra. Pa se smirila njegova srdžba. Pa je (to) doprlo Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Da su unišili (oni u) nju, ne bi izašli iz nje do Sudnjega dana. Pokoravanje (Pokornost ta) je u poznatome (tj. u onome što je dobro, a ne u onome što je zlo)."